

SENTINȚĂ

în numele Legii

29 septembrie 2016

mun. Chișinău

Judecătoria Militară mun. Chișinău

având în componență sa pe:

Președintele ședinței

Serghei Ciobanu

Grefier

Onorina Virlan

cu participarea:

Procurorului

Radu Taipă

Avocatului

Gheorghe Cobzac

A judecat în ședința de judecată publică procedura de revizuire a cauzei penale de învinuire a lui:

G.I.V., născut la 19 mai 1952, moldovean, originar din r-ul L., s. I., domiciliat în or. C., str. A.D. 3X, ap. X3, cetăean al RM, studii superioare, căsătorit, persoane la întreținere nu are, fost colaborator al Departamentului protecției civile și situații excepționale, fără grad de invaliditate, fără distincții de stat, condamnat la data de 01 martie 2000 de Judecătoria Militară C. pe art.261¹, pct.(3) CP RM (în redacția legii din 24 martie 1961),

Termenul de examinare a cauzei: cercetarea judecătorească a început la 25 august 2016, finalizată pe 29 septembrie 2016.

A constatat:

Prin sentință Judecătoriei militare din 01 martie 2000 cauza penală nr.99019055 în privința cetățeanului G.I.V. a fost înecată, fiind aplicate prevederile art.4 din Legea nr.561/29.07.1999 privind amnistia în legătură cu aniversarea a V de la adoptarea Constituției Republicii Moldova.

La 23 mai 2016 procuratura militară C. a pornit o procedură de revizuire a cauzei penale care a fost înecată în privința cetățeanului G.I.V., indicind că după rămînerea sentinței irevocabilă, au devenit cunoscute circumstanțe noi, necunoscute anterior de părțile instanță, care ar demonstra nevinovăția cetățeanului G. de săvârșire în perioada 07.12.1997-13.01.1998 a infracțiunii prevăzute de art.261¹ pct.3 CP (în redacția legii din 24 martie 1961)-atitudine neglijentă față de serviciul militar.

Examinind materialele cauzei penale pe care a fost condamnat XXXXXXXXX și materialele procedurii de revizuire, organul de urmărire penală a constatat că, colonelul G. I.V. și-a satisfăcut serviciul militar prin contract în perioada 20 decembrie 1996 - 30 noiembrie 1998 în funcție de șef D. A. Tehnico-materială (A.T.M.) a D. P. C. și S. E. al Republicii Moldova, în grad de „colonel”. În corespondere de obligațiunile sale de serviciu, prevăzute de art.103 al Regulamentului serviciului intern și obligațiunile funcționale în vigoare în Departamentul Protecției Civile și Situații Excepționale, colonelul G.I.V., răspunzător de pentru organizarea pregătirii pentru luptă și mobilizare a Direcției A.T.M., a serviciilor subunităților ei, pentru organizarea asigurării de către serviciile tehnico-materiale cu echipiment, alimente, carburanți și lubrifianti și alte categorii de aprovizionare, fiind obligat să organizeze și să controleze evidența, depozitarea, păstrarea și reînoirea corectă rezervelor mijloacelor materiale de toate genurile, să efectueze controlul asupra consumului corect și economic a mijloacelor materiale și financiare, să organizeze descărcarea și transportarea oportună a mijloacelor materiale, sosite cu transportul feroviar, să cunoască cerințele ordinilor, regulamentelor, hotărîrilor, instrucțiunilor și altor documente coordonatoare cu privire la organizarea și administrarea gospodării militare câlăuzindu-se de ele în activitatea sa, a incalcăt cerințele lor și neglijent s-a afirmată că de îndeplinirea obligațiunilor sale de serviciu, care a dus după sine urmări grave, cauzând pagube materiale în proporții deosebit de mari. Astfel, în perioada de 7 decembrie 1997 - 13 ianuarie 1998 colonelul G.I.V., fiind persoană cu funcție de răspundere - Șef Direcție Asigurare Tehnică Materială în Departamentul P.C. și S.E., în timpul primirii la stația C. a bunurilor materiale în calitate de ajutor umanitar, sosite cu transport feroviar din Statul Major a armatei Belgiene în adresa Departamentului P.C. și S.E. în procesul descărcării bunurilor din vagoane și transportării acestor bunuri în depozitele de echipament a Batalionului de salvare deblocare nr.X, primirea mijloacelor materiale în depozit, inventarierea de mai departe a patrimoniului, nu a organizat evidența cuvenită și controlul necesar a acestor bunuri materiale, n-a întocmit documentele de însoțire a mărfii, n-a asigurat paza, evidența și controlul necesar pentru integritatea ajutorului umanitar. De asemenea n-a organizat activitatea planică a comisiei Departamentului P.C. și S.E. pentru petrecerea inventarii bunurilor materiale, n-a asigurat controlul asupra îndeplinirii stricte a obligațiunilor membrilor comisiei, evidența și păstrarea necesară a mijloacelor materiale în timpul petrecerii inventarii. Pe data de 7 și 9 decembrie 1998, incalcind cerințele p.p.24,25 a capitolului 4 al „Regulilor de eliberare a incărățurilor”, p.16 capitolul 37 „Regulile de întocmire a actelor”, art.art.168,169 Regulamentul căii ferate, G.I.V. în timpul deschiderii și examinării vagoanelor feroviar cu ajutorul umanitar, cunoșind evident despre deteriorarea mărfii, neajunsurile posibile, n-a luat măsuri necesare cu privire la întreperearea descărcării patrimoniului, aprecierea marimii neajunsului real și deteriorării mărfii, plata ei de comisie și întocmirea actului comercial corespunzător. În perioada de 1X decembrie 1998 – 1X ianuarie 1999 colonelul G.I.V., fiind numit prin ordinul directorului general al Departamentului P.C. și S.E. nr.131 din 15 decembrie 1998 președintele comisiei pentru primirea și evidența ajutorului umanitar, primit de la Statul Major General al armatei Belgiene, incalcind obligațiunile sale funcționale, care reglementează petrecerea în termeni stabiliți a controlului evidenței depozitării corecte, păstrării mijloacelor materiale de tote genurile; efectuarea controlului asupra consumului corect și economic a mijloacelor materiale și financiare, n-a organizat activitatea planică a comisiei Departamentului P.C. și S.E. pentru petrecerea inventarii bunurilor materiale, n-a asigurat controlul asupra îndeplinirii stricte a obligațiunilor membrilor comisiei, evidența și păstrarea necesară a mijloacelor materiale în timpul petrecerii inventarii. În rezultatul atitudinii neglijente față de îndeplinirea obligațiunilor sale funcționale exprimate prin inactivitatea lui G.I.V. s-a creat un neajuns a bunurilor materiale: 349 plăpume de fină la prețul 48 lei 75 bani bucata, 1122 prechimănu și de piele naturală la prețul 115 lei 57 bani perechea, 2331 costume sportive cu 113 lei 36 bani costumul, 30 impermeabile cu prețul 115 lei 57 bani bucata, 816 perechi pantaloni cu prețul 71 lei 27 bani perechea, 740 scurte la prețul 72 lei 02 bani scurta, 55 complete lenjerie cu prețul 50 lei 70 bani, 84 perechi pantaloni căi 21 lei 97 bani bucata, 84 maiouri sportive

- cîte 22 lei 23 bani bucata, 54 cămașă de bumbac cîte 62 lei 92 bani bucata, 1049 sacouri la prețul 288 lei 60 bani bucata, 4000 perechi pantaloni la prețul 71 lei 26 bani perechea, 1134 scurte de lucru a cîte 42 lei 87 bani scurta, iar în total bunuri materiale de 1.172.157 lei 43 bani.

Fînd audiat în ședința de judecătă, G.I.V.vina sa în cele incriminate n-a recunoscut-o și a declarat judecătă, că în luna decembrie a anului 1997, duminică l-au telefonat de la serviciul operativ, și-i-a transmis ordinul șefului departamentului, spunindu-i că au telefonat de la gara feroviară. Dînsul l-a sunat pe subalternum B. să vină la Departament ca să primească procedura de la secția financiară. Serviciul operativ a trimis după dînsul mașină de serviciu, a venit în Departament, acolo era domnul B. și șeful secției financiare. După această sunătură a dus la gara feroviară, unde a apărut ajutorul umanitar. Dînsul i-a spus lui B. ca să facă totul conform legii ca să nu apară întrebări. După aceasta, s-au apropiat la vamă și a chemat reprezentantul de la vamă ca să devaneze marfa. Au dat 4 vagoane la locul descarcării. Au apărut mașinile din batalionul de salvare și deblocare cu ofițeri și soldați care trebuiau să descarce. Ostașii au fost liniați, șidișul le-a dat o mică informație despre tehnica securității. Vagoanele au fost date pe la orele 16:00. Au început să le descarce în mașini, mai întâi dintr-un vagon au început să descarce. L-au preîmpinat lucrătorii gării feroviare că la descarcarea unui vagon se dă timp 2 ore jumătate. Cînd au deschis primul vagon a observat că containerele în care se află marfa, ambalajul mai mult de jumătate era distrus. În legătură cu faptul că afara deja intuneca, s-a decis de a fi deschise și celelalte vagoane. S-a verificat sigiliile, și întrebări nu au fost. Toate vagoanele se descărcau odată, în mașini. La fiecare mașină era ofițer responsabil. Cu primele mașini, comandantul batalionului a plecat în batalion ca să vadă cum de aranjat lucrurile acolo. Cînd s-a intunecat definitiv, în vagoane era foarte întuneric și lumina cu lumina de la 2 mașini, ușile de la vagon erau deschise dar foarte rău se vedea starea mărfii. Vagoanele sau descărcat pînă la ora 22:00-22:30. Toate actele le-a primit domnul B. I., el era responsabil. După ce au descărcat vagoanele, a fost invitat reprezentantul gării, căruia s-a dat vagoanele locomotive. De aceea lui B. i-s-a dat ultimul act, care da dovadă că vagoanele sau dat la timp, curate și gara poate să le ia de la locul de unde sau descărcat. După ce s-a terminat lucrul, dînsul a sunat la serviciul operativ la ora 23:00 și a raportat că vagoanele au fost descărcate și amendă nu o să fie. A doua zi, luni la data de 8 decembrie, la Departament a raportat șefului că vagoanele sau descărcat, marfa este dusă în batalion. La data de 9 decembrie după masă, aproximativ la ora 13:30 au sunat de la gara feroviară și au spus că au sosit încă 2 vagoane. Procedura s-a repetat exact în același mod. L-a telefonat pe domnul H., și i-a spus că domnul B. o să-i explice tot ce trebuie să facă. Marfa a primit domnul B. pe procura domnului H.. Marfa s-a descărcat în depozitele batalionului de pe str. V.Lupu 21 mun. Chișinău. Dînsu luni, pe data de 8 sau 10 decembrie 1997 au fost la depozite, actele din limba străină au fost traduse. Generalul a spus că trebuie de luat mostre. Unele mostre au fost huate chiar din vagon. Cînd s-a stabilit că ceva nu se ajunge, atunci s-a dat comanda lui domnul H. să ia și restul mostrelor. Pe data de 15 decembrie 1997, a fost un ordin al șefului Departamentului de creare a comisiei pentru calcularea mărfii, ca să sorteze și să predea șefului depozitului. Ca președinte al comisiei a fost numit dînsul. În legătură cu faptul că acoperișurile de depozite erau sparte, și s-au început ploi, marfa era udă. Acolo era foarte greu, noaptea cînd a fost descărcată marfa, au descărcat haotic. Ambalajul era mare, rampa avea vreo 2 metri, era frig, ploua de aceea lucrul nu s-a terminat în timpul stabilit în ordin. Dînsul ca președinte, raporta regulat șefului Departamentului că e imposibil de lucrat din cauza condițiilor climaterice. Plus la aceasta dînsul era numit și în altă comisie. Prin ordinul șefului Departamentului a fost numit șeful comisiei de pregătire și petrecere a zilei Departamentului. De pe data de 30 decembrie 1997, prin ordin i-s-a dat concediu obligatoriu pînă pe data 27 februarie 1998. Comisia la care era dînsul și a indicat lui domnul H. i-s-a raportat de unii membri din comisie că nu se scoateau toate lucrurile din lăzi, dar erau unele lăzi nu pline. Actul de calculare a bunurilor primele n-a fost semnat de șeful departamentului. Totodată a fost prin alt ordin numită altă comisie să calculeze mai precis. Comisia nou creată, a calculat bunurile și s-au depistat neajunsuri și surplussuri. Actul a fost semnat la data de 22 ianuarie 1998. La sfîrșitul lui februarie, în Leușeni dînsul a fost președintele comisiei pentru licidarea consecințelor apărute în rezultatul alunecărilor de teren. Fînd la Leușeni pînă pe data de 14 martie 1998, i-s-a raportat de serviciul operativ că este invitat la procuratura militară. A fost numită o comisie de cercetare de serviciu. După aceasta, materialele au fost prezentate șefului departamentului. Cînd a sosit la C. de la Leușeni, i-s-a raportat că la procuratură nu are ce căuta că dosarul a fost închis. Cînd a fost judecătă, i-s-a spus că e o procedură formală, și ca să recunoască vina.

Martorul R.I.D.a declarat judecătă, că în perioada anilor 199X-200X a activat în cadrul Cancelariei de Stat a Guvernului Republicii Moldova, deținând funcția de secretar al comisiei pentru ajutoarele materiale umanitare acordate Republicii Moldova de către donatorii străini. Funcția și însărcinările de secretar al comisiei au fost aprobată prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.301 din 27 martie 1997 „Cu privire la instituirea Comisiei pentru ajutoarele umanitare acordate Republicii Moldova”. Sarcinile comisiei erau expuse în Anexa nr 2 a Regulamentului comisiei (HG nr.301 din 21.03.1997). În esență, comisia dispunea de dreptul de examinare a actelor în care erau specificate bunurile ce urmău a fi importate în Republica Moldova, cu adoptarea deciziei de permisie sau refuz de intrare în țară a ajutoarelor umanitare. Permisarea intrării în țară a ajutorului umanitar se aprobă de comisie, cu semnarea deciziei de către președintele acesteia, care de fiecare dată era viceprim-ministrul. Ulterior decizia în formă scrisă se transmitea Departamentului Vamal pentru permisarea intrării în țară a lotului de ajutoare umanitare și scutirea lui de taxele vamale. În caz dacă pe un anumit lot de ajutor umanitar nu exista decizie de permisie a comisiei, acest lot nu putea fi introdus în țară. Comisia menționată era unică instanță în republică, investită cu dreptul de a permite intrarea în țară a ajutoarelor umanitare. Prin această comisie obligatoriu treceau toate bunurile materiale sub formă de ajutoare umanitare ce parvenea de la donatorii străini în adresa instituțiilor statale, organizațiile non guvernamentale și persoanelor fizice. Careva diferență sau priorităță nu erau stabilite față de nimenei, procedura fiind aceeași pentru toți subiecții, inclusiv și Forțelor Armate sau alte structuri militare. În practică, reprezentantul organizației în adresa căreia urma să sosească lotul de ajutor umanitar, se prezenta în fața comisiei, specificind din documentele de bază ale expeditorului cantitatea, calitatea, iar uneori costul și adresa beneficiarului. Consomitent, beneficiarul prezenta comisia și planul de distribuire a ajutoarelor umanitare către alii beneficiari. Prezentarea unui asemenea plan era obligatoriu, deoarece ulterior urma să fie verificată corectitudinea distribuirii după destinație a ajutorului umanitar. Adesea beneficiarii ajutoarelor umanitare, la momentul aprobării de către comisie a intrării în țară a ajutoarelor umanitare, se aflau în sala de ședințe a acestei comisii și confirmau preventiv distribuirea ajutoarelor în adresa lor. Preponderent ajutoarele umanitare parvenea în formă de obiecte folosite (haine și încălțăminte, utilaj medical, tehnică auto sau agricolă, etc.). Au fost și cazuri cînd ajutoarele umanitare reperează bunuri noi, doar demodate la părere expeditorului. Alte ajutoare soseau în formă de medicamente, produse alimentare. Medicamentele, produse alimentare și alte bunuri de uz igienic urmău să fie însoțite de un certificat al calității. Comisia menționată nu se ocupa de estimarea valorii ajutoarelor umanitare, acestă sarcină fiind pusă pe seama altor comisii speciale din cadrul Ministerului Finanțelor sau a Departamentului Vamal. Comisia cerea că ajutorul umanitar, în mare parte hainele și încălțăminte folosite pînă la expediere să fie prelucrate cu anumite soluții dezinfecțante, iar ulterior importul încălțăminte folosite a fost în general stopat. De regulă ajutorul umanitar venea în lăzi, cutii, saci și alte modalități de transportare. Din aceste considerente nu era excludă cînd în unele cutii, saci etc. să nu coincidă calitatea numerică cu cea indicată în oferte. Deseori erau cazuri cînd cantitatea mărfii din ofertă era mai mare sau mai mic decît cel primit real. Aceste neajunsuri/surplussuri se depistau de obicei în cadrul procedurilor de vămuire. În cazurile în care cifrele nu corespundau cu bunurile real receptionate, se întocmeau acte confirmative de către vamă sau beneficiar. La fel erau înregistrate și plingeri din partea beneficiarilor, referitor la cantitatea sau calitatea bunurilor materiale prime. La adresările date, comisia facea recomandări beneficiarilor de a se adresa către donatorii străini pentru a clarifica cazurile, selectarea și numărarea pe viitor mai calitativă a bunurilor expediate. Rabacu Ion a mai declarat că, în perioada anilor 199X-199X în adresa Comisiei pentru ajutoarele umanitare acordate Republicii Moldova nu au parvenit adresări din partea Departamentului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale de primire a ajutoarelor umanitare. În cazul dat, ajutoarele umanitare expediate în adresa instituției nominalizate, nu puteau fi receptionate fără decizia comisiei.

Martorul M. R.T. a declarat judecătă, că persoană responsabilă de integritatea ajutorului umanitar, din momentul primirii acestuia pe teritoriul Gării Feroviare pînă la transmiterea la depozitul instituției, poate fi în cazul în care nu a fost desemnată prin act intern (ordin, dispoziție, indicație în scris etc.) persoana responsabilă pentru primirea, transportarea și transmiterea la depozit a mărfurilor prime, atunci responsabil este persoana împuñătoare de instituție prin procură (delegație) de a primi ajutorul umanitar, iar din momentul primirii la depozit pînă la momentul transmiterii în folosință este persoana gestionară, împuñătoare prin ordinul conducătorului instituției și cu care este încheiat contract de răspundere materială deplină, adică șeful de depozit, magazierul; în cazul în care nu a fost numită prin ordin persoana responsabilă de primire a ajutorului umanitar pe teritoriul gării, atunci persoana ce poartă răspundere materială pentru integritatea bunurilor este persoana care a fost împuñătoare prin procură (delegație) și s-a semnat în documentele respective la momentul primirii bunurilor, că a primit – receptionat ajutorul umanitar. Persoana responsabilă de întocmirea, semnarea și prezentarea în contabilitatea instituției a documentelor primare de primire a ajutorului umanitar este persoana specificată prin ordinul conducătorului instituției, iar în lipsa unui asemenea ordin, atunci : la gara feroviară persoana împuñătoare prin procură (delegație) și care real a primit și s-a

seminar pentru primire, iar la depozit persoana gestionara cu runcie de raspundere materiala confirmata prin contract individual de raspundere materiala cumpăra (șer depozit, magazier). Persoana responsabila de organizarea evidenței, asigurarea integrității bunurilor materiale, întocmirea documentelor primare și de însoțire a bunurilor în timpul primirii la gară, descarcării-încarcării din vagoane în transport și apoi din transport la depozit este colaboratorul specificat prin ordin, iar în lipsa acestea persoana imputernicită prin procură. Potrivit pct. 17 din anexa nr. 1 a Instrucțiunii cu privire la evidența contabilă în instituțiile publice, aprobată prin Ordinul Ministerului Finanțelor cu nr. 8X din 09.1X.199X, în cazul în care în timpul primirii ajutorului umanitar se stabilește incompletul bunurilor, Comisia internă a instituției perfectează un proces-verbal (două exemplare) privind încalcările depistate, unul din care se remite furnizorului, iar al doilea organului ierarhic superior, în cazul dat Guvernului RM. Totodată, urma de informație expeditorului pentru explicarea divergențelor dintre datele indicate în documentele de însoțire și cantitatea reală constată. Persoana responsabilă pentru a întreprinde acțiunile indicate este conducătorul instituției. În cazul în care ajutorul umanitar fost primit în formă de bunuri uzate, procedura de luare la evidență a acestora este următoarea: potrivit pct. 15 din anexa nr. 1 a Instrucțiunii cu privire la evidența contabilă în instituțiile publice, aprobată prin Ordinul Ministerului Finanțelor nr. 8X din 0X.10.199X, comisia de primire a ajutorului umanitar evaluatează bunurile materiale receptionate în conformitate cu prețurile în vigoare și perfectează un act în 4 exemplare: primul pentru conducătorul instituției, al doilea pentru contabilitatea instituției, al treilea pentru furnizorul ajutorului umanitar și al patrulea organului ierarhic superior. Evaluarea ajutorului umanitar urmă a fi efectuată în baza prețurilor fiecărui bun în parte, stabilite pentru aceleași bunuri sau bunuri similare existente la momentul evaluării în Republica Moldova. R. M. a declarat și despre faptul considerării ca prejudiciu statului Republica Moldova a diferenței dintre cantitatea indicată în actele expeditorului de însoțire a ajutorului umanitar și cantitatea reală depistată la momentul evaluării bunurilor. Astfel, în cazul în care actele confirmative este dovedit faptul că Calea Ferată a RM a receptionat toate bunurile materiale de la furnizor, dar nu a transmis aceiași cantitate beneficiarului, atunci Republica Moldova a fost prejudiciată prin faptul că nu s-a transportat cantitatea integrală de bunuri. În cazul în care astfel de documente lipesc, atunci Republicii Moldova nu a fost adus prejudiciu material. Despre prejudiciu se poate discuta numai în cazul cind o anumită diferență între cantitatea reală distribuită, primită spre transportare, transportată și primită de beneficiarul final este confirmată prin documente respective ce confirmă fiecare tranzacție în parte. În cazul în care la primire sau după primirea bunurilor materiale în depozit se constă faptul că printre aceste bunuri sunt atât noi cât și uzate, la stabilirea categoriei și prețului acestora conform pct. 15, expus mai sus, de acestă procedură este responsabilă comisia internă a instituției care trebuie să evaluateze atât bunurile presupuse ca noi, cât și cele cu un anumit grad de uzură după aspectul exterior. Bunurile identice, din care unele sunt noi, iar altele uzate, este necesar ca fiecare bun în parte să fie evaluat la prețul real conform stării lui de facto. Adică prețul la unul și același bun, lăud în considerație uzura lui, trebuie să fie diferit. În cazul în care prețul ajutorului umanitar în actele de însoțire a fost indicat în valută străină (dolari, mărci germane sau franci belgieni) în evidența contabilă a instituției din Republica Moldova valută în care urmă a fi reflectată (străină sau leu) potrivit prevederilor art. 7 din Legea contabilității cu nr. 426-XIII din 04.04.1995, contabilitatea se ţine în valută națională, adică în lei moldoveni. În cazul în care în documentele de însoțire a ajutorului umanitar pentru fiecare bun în parte au fost stipulate prețuri în două monede mărci germane și franci belgieni, urmă a fi utilizat prețul din țară de origine, adică franc belgian. În conformitate cu art. 16 Legea contabilității expusă mai sus, drept bază pentru înscrisere în registrele contabile servesc documentele justificative, întocmite la momentul efectuării operațiunii economice, iar dacă aceasta e imposibil – nemijlocit după sfîrșitul operațiunii. Reiesind din cele expuse, documentele privind primirea ajutorului umanitar urmău să fie perfecte în data primirii, ori nemijlocit după acestea. În cazul în care procedura nu a fost respectată, adică la primire nu au fost perfectate documentele necesare, atunci cursul urmă a fi calculat în data înregistrării în contabilitate a documentelor referitor la primire. Astfel, în cazul în care ajutorul a fost primit în două zile diferite 0X și 0X decembrie 199X, fără a fi documentat în fiecare zi de primire, ce bunuri și ce cantitate a fost primită, iar apoi a fost evaluat și reflectat în evidența contabilă la data de 2X ianuarie 199X, în asemenea condiții urmă a fi utilizat cursul oficial al BNM din data evaluării bunurilor și înregistrării în evidență contabilă, adică cursul stabilit către data de 2X ianuarie 199X.

Martorul B. V. N. a declarat judecăți, că a îndeplinit serviciul militar prin contract în Armata Națională din anul 199X și până în anul 200X, definind funcția de șef de secție separată a Ministerului Apărării, gradul militar – plutonier adjunct. Din anul 200X pînă în prezent este funcționar al Armatei Naționale și deține funcția de șef magazie Secția păstrării valorii materiale (SPVM) a Depozitului Echipament al Armatei Naționale. În obligațiile de serviciu intra organizarea primirii, păstrării, predării, evidenței, gestionării corecte a bunurilor materiale, stocarea și eliberarea acestora. În perioada activității a constatat două modalități de primire în depozit a bunurilor materiale: prima - recepționarea bunurilor materiale la depozit de la agenții economici din țară contra plată, prin procedura de achiziție, și a doua – primirea bunurilor materiale la depozit sub formă de ajutor umanitar parvenit peste hotarele țării. Astfel, ajutorul umanitar, adică bunurile din afara țării, de regulă (uniformă militară, scurte și pantaloni impermeabili, lenjerie de corp, pulovere, tricouri, bluze de iarnă, încălărminte, stofă mozaicată, plăpume, saci de dormit, covor de protecție termică, căști, ceafuri, genunchiere, cotiere, etc.) sosesc în baza actelor expeditorului ajutorului umanitar care se vănuiește, după care se transportă de la vamă direct la depozitul de echipament cu actele care conțin cantitatea bunurilor, prețul constant stabilit de expeditor și prețul vănuirii lotului. La depozit se creează comisia compusă de reprezentanții Departamentului Dotări, Comandanțamentului Logistic a Mareiui Stat Major, reprezentantul Direcției Inspectiei Generale și reprezentanții de la depozit. În momentul primirii bunurilor materiale comisia menționată întocmește Actul de primire a bunurilor materiale și prețul după care bunurile se iau la evidență conform prețului de vănuire. Comisia ia la evidență bunurile conform categoriilor constante în cadrul primirii acestora, categoria 1-4. În cazul în care starea bunului nu permite utilizarea acestuia se întocmește actul de casare. Sunt cazuri în practică, cind expeditorul a indicat în actul de expediere, că toată marfa este de aceiași categorie, dar la examinarea fiecărui bun material, această categorie poate fi schimbată de către membrii comisiei, reiesind din starea reală a bunului material, dar prețul rămîne indaceași. La fel au fost cazuri în care cantitatea indicată în actele de expediere a bunurilor de ajutor umanitar de peste hotare, la sosirea în Republica Moldova și primire la depozit nu corespunde, adică în actele expeditorului era indicată o cantitate de bunuri, dar real se primea o cantitate mai mică. Cazuri în care se expedia cantitate mai mare nu a constatat. În cazurile menționate la depozit se primea și se lua la evidență cantitatea de facto sosită, iar expeditorului se remitea o informație prin care se anunță despre neajunsul constatat. Ce măsuri întreprindea expeditorul nu cunoaște, însă din practică nu a constatat cazuri ca expeditorul să expédieze suplimentar neajunsul lotului. Cazuri în care se constatau neajunsuri a bunurilor au fost circa 7-8 la număr, în perioada anilor 1992-2014. În perioada indicată ţine minte că a primit ajutor umanitar din SUA, T., I., R., U., A. și alte țări. În perioada anilor 199X-199X procedura de primire la depozit a bunurilor materiale, inclusiv a ajutorului umanitar era aceeași ca și în prezent, adică modalitatea, actele corespunzătoare, formarea comisiilor, primirea bunurilor materiale, și luarea la evidență în depozit. La procedura descrisă mai sus pînă la data de 2X iulie 201X se conducea cu documentația Uniunii Sovietice deoarece nu erau întocmite regulamente naționale. La 2X iulie 201X a fost aprobat Regulamentul cu privire la evidența armamentului, tehnicii și altor bunuri materiale în unitățile militare a Armatei Naționale și instituțiile Ministerului Apărării de prevederile căruia se conduce și care prevede procedura expusă mai sus care în mare parte a fost preluată din documentația Uniunii Sovietice, procedura de primire a bunurilor materiale fiind identică. În perioada anilor 199X-199X în cazul în care se depistau divergențe între actele de însoțire și cantitatea reală a ajutorului umanitar de facto, adică cantitatea reală, despre ce se informă șeful Mareiui Stat Major, care apoi probabil informă expeditorul despre neajuns. În caz că nu există actele de însoțire a mărfii, aceasta se reîntoarce expeditorului și depozitarul nu are voie să o primească. Odată ce bunurile au intrat în depozit, persoana responsabilă de integritatea acestora și depozitarul care e întărit după încăperea în care sau depozitat bunurile materiale. Fără acte de însoțire depozitarul nu are dreptul să primească bunurile materiale, fapt care a fost și este prevăzut în obligațiunile șefului magaziei – depozitului. Din depozit bunurile materiale se eliberau și se eliberează doar în baza ordinului de distribuție întocmit de șeful comandanțamentului logistic. În cazul în care la depozit parvenea raportul solicitantului de a primi bunuri – echipament cu avizul pozitiv al comandanțului, aceste bunuri nu puteau fi eliberate deoarece acesta nu este legal și nu se permite. Potrivit răspunsului parvenit din cadrul IS „Calea Ferată din Moldova” este participantă la Acordul cu privire la Traficul Internațional Feroviar de Mărfuri (SMGS) (cu modificări și completări periodice), care stabilește normele unice de drept ale contractului de transport de mărfuri în trafic internațional feroviar direct și trafic internațional feroviar – feribot. Înceierea contractului de transport este confirmată prin scrisoarea de trăsură. Dacă la verificarea mărfii în timpul transportului sau la eliberarea acesteia se constată discordanță a masei sau a cantității coletelor cu marfa în vagon cu cele indicate în scrisoarea de trăsură, transportul întocmește actul comercial în cîteva exemplare. Un exemplar al actului comercial se anexează la scrisoarea de trăsură și la eliberarea mărfii în stația de destinație se transmite destinatarului mărfui, dacă datele indicate în acesta corespund datelor de facto și stării mărfui în stația de destinație. Transportul în conformitate cu modul, stabilit de legislația națională, avizează destinatarul despre sosirea mărfui în stația de destinație. Dacă în stația de destinație se constată, că informația din actul comercial, întocmit în itinerar, nu corespunde cantității efective și stării mărfui, se întocmește un alt act comercial, în acest caz în stația de destinație destinatarul se eliberează numai ultimul act comercial. La sosirea mărfui în stația de destinație transportul este obligat să elibereze destinatarului scrisoarea de trăsură și marfă, iar destinatarul este obligat să primească marfa și scrisoarea de trăsură. Destinatarul este persoana indicată în scrisoarea de trăsură în calitate de destinatar mărfui. Prezența expeditorului este la eliberarea mărfui destinatarului nu este prevăzută de

normele SMGS. Transportul eliberează destinatarului filele scrisorii de trăsură predestinate acestuia și documentele de însoțire, anexate la scrisoarea de trăsură, iar destinatarul în rubrica „Eliberarea mărfii” scrie data, semnează, face și alte mențiuni în conformitate cu legislația națională a țării de destinație a mărfii. Expeditorul mărfui este obligat, până la predarea mărfui pentru transport, să pregătească marfa astfel, ca să fie asigurată transportarea și integritatea acesteia în itinerar. Expeditorul poartă răspundere pentru corectitudinea informației și a declarărilor, inscrise de acesta în scrisoarea de trăsură. El este responsabil pentru toate consecințele rezultate din indicarea inexată, incorectă și incompletă a acestor informații/declarații, precum și pentru că au fost inscrise în rubrica necorespunzătoare a scrisorii de trăsură. Destinatarul mărfui este obligat să primească și să ridice din stație marfa sosită în adresa sa.

În cadrul examinării dosarului de control a cauzei penale nr.99019055 a fost depistat și un proces verbal de audiere a martorului Maria Corețcaia din 0X.01.200X pe 2 file (total 3 pagini), în care ultima face declarații cu referire la parvenirea în stația feroviară Brest-Severii (Belarusia) ajutorului umanitar și reincarcările acestuia într-o altă garnitură de tip sovietic, explicând felul în care a fost transportată marfa (lăzi, suporturi din lemn, etc.) și faptul că au fost întocmite acte comerciale în care au fost indicate divergențele stabilite între marfa expediată și cea sosită și supusă reincarcării din vagoane de tip european în vagoane de tip sovietic.

De asemenea, în cadrul ședinței de judecată au fost audiați martorii care au dat declarații similare ca și în cadrul cauzei penale: G.V. C., an 25.10.1946 (V-4 f.d. 64-68, 129, 130), B. V. M., (V-4 f.d. 106-107), C. V. S., (V-3 f.d. 287-288).

C. V. G., (V-3 f.d. 55-58).

În ședința de judecată acuzatorul de stat a solicitat de a înceta procesul penal în privința lui G.I.V., învinut de săvîrșire a infracțiunii prevăzute de art.261¹ pct. (3) CP al RM, (în redacția Lefei din 24 martie 1961) în legătură cu faptul că există alte circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală, pe motiv că fapta nu a fost săvîrșită de către I.G..

De către apărător în cadrul dezbatelor judiciare a fost solicitată achitarea cet. Grosu Ivan în baza art.390 alin.(1) pct (2) CPP, cind fapta nu a fost comisă de inculpat și totodată încetarea procesului penal prevăzut la art.391 alin.(2) CPP.

Acțiunile lui G.I.V. de către acuzarea de stat din anul 2000 au fost încadrate în indicii infracțiunii prevăzute de art. 261¹ pct. (3) Cod penal (în redacția legii din 24 martie 1961), însă analizând probele acumulate în ședința de judecată și la urmărirea penală. Judecătoria Militară ajunge la concluzia, că în legătură cu faptul că există alte circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală, procesul penal e necesar de a fi încetat.

Judecătoria militară a ajuns la concluzia dată din următoarele considerente:

Din depozitările făcute de fiecare dintre martorii audiați în instanță de judecată se poate de concluzionat că acest ajutor umanitar care a fost livrat în adresa actualului Serviciului Situații Excepționale inițial de la momentul primirii lui și în la transportarea în depozite a efectuat cu mijloacele și forțele proprii ale Serviciului în lipsă cărora documente de însoțire și acte de predare – primire.

Tot ei au susținut, că o parte din ambalajele unde era amplasată bunurile erau rupte, nu era cunoscut numărul concret de bunuri care urmau să fie primite.

Mai mult ca astăzi, nu este clar pînă în final ce cantitate de bunuri urma să fie primite și care s-a primit, pe motiv acest lucru nu este confirmat de documentele de expediție și nu putem constata acest fapt și din actele de inventariere a ambelor comisiilor a Departamentului.

Tot din declarațiile acestor persoane, fiecare separat au indicat, că responsabil de bunurile materiale care au fost primite la Gara feroviară este acea persoană, care a fost împuñuită de Departament prin dispoziție sau procură.

Un argument important care confirmă că colonel I.G. nu putea și nu era în drept de a primi, repartiza acest lot de ajutor umanitar este procura eliberată pe numele lui maior B. I. Alexandru din 07.12X.199X valabilă pînă la 2X.1X.199X potrivit căreia, acesta a fost numit de executarea întregii proceduri de primire a ajutorului umanitar de la Gara feroviară către depozitele Departamentului (V-3 f.d.294), ca confirmare la acest fapt este documentul întocmit la predarea mărfui de către Calea ferată către beneficiar documentul numit „Памятка приемодачика”, unde este fixat că toate bunurile primite la 07 și 0X.1X.199X, marfă în total 6 vagoane au fost primite de către reprezentantul Departamentului maior B.. V-3, f.d 108-109, tot acest fapt este confirmat și prin inscripțiiile făcute de B. I. pe documentul numit „Дорожная ведомость” (V-3, f.d.293-299).

Un alt moment important este că instanța examinând în procedură simplificată cauza în anul 2000 nu a cunoscut un sir de circumstanțe care au fost incluse în actul de învinuire fără a fi cercetate probele din dosar și anume: în învinuirea este indicat că cet. I.G., în perioada de la 0X decembrie 199X – 1X ianuarie 199X a săvîrșit infracțiunea prevăzute de p.3) art. 264¹ Cod penal, deși începând cu perioada de 30.12.1997 și pînă la 25.02.1998 ultimul s-a aflat în concediu anual obligatoriu (Ordinul nr. 147/29.12.1997, iar potrivit Ordinului nr.23/27.02.1998 a fost considerat sosit din concediu și intrat în exercițiu funcției la 26.02.1998) (Procedura de revizuire f.d.16-19), faptul că în perioada de la 12 – XXXXXXXXX colonel I.G. a fost investit cu alte atribuiri în afară de cele de a primi ajutorul umanitar este că el a fost numit prin Ordinul Directorului General al DPC și SE cu nr.129 în componența comisiei pentru pregătirea și desfășurarea manifestațiilor prilejuite de sărbătoarea „Zilei Protecției Civile”, având obligația de a întreprinde acțiunile necesare pentru asigurarea materială a manifestațiilor festive conform planului, iar pentru îndeplinirea calitativă a obligațiunilor de funcție și participarea activă la pregătirea manifestațiilor nominalizate cet. G. a fost premiat cu cadou de preț (Procedura de revizuire f.d. 20).

În învinuire se mai face referință și la obligațiunile funcționale, prezentate în vol. 1, f.d.181-182 care nu sunt aprobată de conducătorul instituției nu sunt aduse la cunoștință contra semnatură, fapt care pune la îndoială veridicitatea acestora.

În continuare, în învinuire este indicat că în perioada 0X decembrie 199X și pînă la 1X ianuarie 199X colonelul G. fiind persoană cu funcție de răspundere – Șef Direcție ATM al DPC și SE în timpul primirii bunurilor materiale în calitate de ajutor umanitar; descarcările din vagoane și transportarea acestora în depozitele de echipament a BSD nr. 2 și depozitării, iar ulterior inventarierii a acestora nu a organizat evidența și controlul bunurilor materiale; nu a întocmit documentele de însoțire a mărfurilor transportate cu transportul auto de la stația C. pînă la depozitele BSD nr.2, depozitarea mijloacelor materiale la locul destinat; nu a asigurat evidența și controlul cuvenit pentru integritatea ajutorului umanitar – ce a dus la crearea neajunsului mijloacelor materiale în sumă totală de 1172157, 43 lei.

La capitolul dat al învinuirii nu s-a ținut cont și s-au omis prevederile următoarelor ordine ale Directorului general al DPC și SE:

Ordinul nr. 41 din 03 aprilie 1996 conform căruia în scopul organizării lucrului privind primirea, evidența și pregătirea propunerilor despre utilizare a ajutorului umanitar a fost creată o comisie în componență căreia colonelul Grosu nu a fost inclus, însă a fost inclus în comisiile - pentru organizarea măsurilor privind respectarea prevederilor Hotărârii Guvernului Republicii Moldova nr 157 din 14 martie 1996 cu privire la „ziua națională de înverzire a plainului” Ordinul nr. 40 din 03 aprilie 1996 și

pentru inlocuirea pașapoartelor tennice a automobilului de tip vecuri pe ap nou, Ordonanță nr. 43 din 05 aprilie 1990.

Atribuțiile lui G. I. în legătură cu ajutorul umanitar au fost stabilite prin Ordinul nr. 78 din 13 iunie 1996 potrivit căruia, i-a fost încredințată formarea mapelor separate pentru arhivarea documentelor, cărților de evidență a intrărilor și mișcărilor ajutorului umanitar în cadrul DPC și SE, precum și pregătirea împreună cu comandanții BSD a depozitelor pentru păstrarea ajutorului umanitar.

Ulterior conform Ordinului comandanțului Batalionului X de salvare și deblocare cu nr. 22/I din 2X noiembrie 199X, „cu privire la transportarea ajutorului umanitar” emis în conformitate cu dispoziția Directorului general al DPC și SE pentru transportarea ajutorului umanitar au fost pregătite 10 unități de transport, pe fiecare din acesta fiind întăriți către un șofer. La fel s-a stabilit și marșrutul parcurs BSD - 2 – stația Revaca – parcurs BSD-2, cu disponerea ca după încărcare automobilele să se deplaseze individual, șeful coloanei fiind numit locuitorul comandanțului căpitan A. Chianu, iar încheierea tehnică și ajutorul tehnic să fie efectuat de locuitorul comandanțului pe tehnică major G. Moraru. Concomitent s-a ordonat ca șoferii și superiorii să răspundă de încărcarea, transportarea și păstrarea încărcăturilor transportate.

Totodată, pe marginea ajutorului umanitar livrat a fost întocmit actul reviziei tematice din 2X septembrie 199X și confirmate prin Raportul de expertiză cu nr. 2705/2706 din 2X septembrie 199X, unde sunt admise divergențe și pe parcursul controlului nu au fost înălțurate.

Conform explicațiilor membrilor comisiei a două – 78 de costume și mănuși au fost adăugate la cantitatea efectivă (real numărată și examinată de comisie) indicată în actul din 2X ianuarie 199X.

Totodată, potrivit rapoartelor întocmite la 0X și 24 decembrie 199X aprobată de către locuitorul șefului DPC și SE, colonelul Gramă, la solicitare au fost eliberate din depozitele cu ajutorul umanitar 20+20 costume sportive, 20 perechi de mănuși și 20 scurte călduroase. Astfel, nu este clar dacă cantitățile enumerate mai sus au fost luate în calcul la determinarea neajunsului indicat în actul din 2X ianuarie 199X, sau nu.

Astfel, actul din 2X.01.199X a fost întocmit cu încărcarea prevederilor legii, iar aspectele reflectate mai sus trezesc dubii privind corectitudinea în cifrele indicate în ultimul act privind cantitatea reală a bunurilor din depozite ce fac parte din ajutorul umanitar. Care totuși era assortimentul și cantitatea reală care se află în depozit la data inventariului și urmău să fie puse la baza învinuirii.

Faptele expuse duc la concluzia că în actul de constatare din 2X ianuarie 199X nu a fost reflectată obiectiv cantitatea bunurilor primite ca ajutor umanitar, fapt confirmat prin prezența inclusiv și a corecților în datele privind cantitatea efectivă a obiectelor și indicarea în act a cantităților calculate dar nu examineate de facto.

Despre neajunsurile depistate în rezultatul inventariului efectuate de ambele comisii, conducerea instituției nu a informat organul ierarhic superior – Guvernul RM și furnizorul ajutorului umanitar.

Faptul dat a ratat posibilitatea de a concretiza cantitatea reală a neajunsului și surplusului constatat în rezultatul inventariului la baza căruia au fost puse datele cantitative, indicate în documentele de însoțire întocmite de către furnizor.

Examinind materialele cauzei penale și a procedurii de revizuire Judecătoria Militară a ajuns la concluzia, că conform art. 458 alin. (3) pct. 2 Cod de procedură penală, revizuirea poate fi cerută în cazul în care s-au stabilit alte circumstanțe de care instanța nu a avut cunoștință la emiterea hotărârii și care, independent sau împreună cu circumstanțele stabilite anterior, dovedesc că cel condamnat este nevinovat.

Astfel, după cum rezultă din cele sus-indicate, nu există nici un impediment legal care ar servi drept temei pentru închiderea procesului în privința lui G.I.V. de comiterea infracțiuni prevăzute de art. 261¹ pct.(3) CP al RM, (în redacția Legii din 24 martie 1961) în legătură cu faptul că există alte circumstanțe care exclud sau tragere la răspundere penală.

În baza celor expuse, conducindu-se de prevederile art. art. 464-465, 384, 385, 387, 391, 392-396,397 CPP RM, art. 10 CP RM, Judecătoria Militară,-

Hotărâște:

A închiderea procesului penal în privința lui G.I.V., învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.261¹ pct.(3) CP al RM, (în redacția Legii din 24 martie 1961) în legătură cu faptul că există alte circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de către G.I.V..

Măsura preventivă în privința lui G.I.V. de a nu părăsi țara – de revocat.

Sentința poate fi atacată cu apel în Curtea de Apel m. C. în termen de 15 zile din ziua pronunțării ei integrale, 29 septembrie 2016.

Președintele ședinței, judecător

Serghei Ciobanu